

CẢNH NÔ LỆ (Xh 1: 1-22)

Khi cuốn sách XH mở ra, ba thế kỷ rưỡi đã trôi qua từ khi khung cảnh của Sáng Thế Ký đóng lại. Sáng thế kỷ là lịch sử của gia đình. Sách Xuất hành là lịch sử của quốc gia. Chúng ta không có dữ kiện nào về những gì xảy ra suốt thời gian ba thế kỷ rưỡi im lặng đó. Tổ phụ Abraham chết, khi Giacóp là cháu nội của ông đã được 15 tuổi. Ông Giuse người được Giacóp yêu chuộng đã bị bán sang Aicập và được cất nhắc lên địa vị cao trọng và có quyền hành. Những người con khác của Giacóp cũng được yêu chuộng vì ảnh hưởng của Giuse. Chỉ có bảy mươi người di cư xuống Aicập, nhưng khi họ rời đó thì dân số của họ đã lên tới ba triệu người.

Khi Giuse qua đời và triều đại mới lên trị vị Aicập, thì sự giàu có và dân số đông đúc của con cháu Israen trở nên đối tượng bị nhòm ngó trong mắt nhìn của người Aicập. Các vua Pharaô muốn khai trừ họ nên bắt họ làm nô lệ. Thật khó khăn cho họ vì trước đây họ là dân tự do và được ưa chuộng. Họ nhớ lại lời hứa của TC đối với Abraham và con cháu ông nên cảnh nô lệ họ đang gánh chịu càng khó hiểu và khó chấp nhận hơn. (St 12: 1-2)

Câu chuyện được kể trong các sách Xuất hành, Lêvi, Dân số và Đệ Nhị Luật chỉ ra rằng TC đã không quên lời hứa với Abraham – Ta sẽ làm cho ngươi thành một quốc gia vĩ đại. (12:2)

Những ghi chép của dòng họ từ Abraham, Isaác, Giacóp chần chẫn đã được mang xuống Aicập, và những ghi chép này đã trở thành một phần sử biên của quốc gia Israen. Qua thời gian nô lệ kéo dài, họ cố bám vào lời hứa rằng một ngày kia đất Canaan sẽ là quê nhà của họ.

Chúng ta sẽ thấy TC xuống để cứu dân Ngài ra khỏi Aicập (Xh 3: 7-8), bây giờ từng cá nhân và từng gia đình được kết hợp lại thành một quốc gia. TC sẽ ban cho họ lề luật để cai quản họ. Ngài sẽ đưa họ trở lại miền đất Ngài đã hứa dành cho họ.

CUỘC XUẤT HÀNH (Xh 3-4)

Hãy thử nghĩ đến việc di chuyển một đám đông khổng lồ với “Khoảng sáu trăm ngàn bộ hành, chỉ kể đàn ông, không kể trẻ con. Cả một đám đông hỗn tạp cùng lên với họ, mang theo chiên cừu, bò dê, họp thành một đàn súc vật đông đảo”. (Xh 12: 37-38).

Không nghi ngờ gì đây là một cuộc viễn chinh được sắp xếp rất chu đáo. Môsê đã phải đi đi lại lại gặp Pharaô nhiều lần để xin vua tha cho con cái Israen được dời đi (Xh 5: 1; 7:16). Những bệnh dịch và những cuộc điều đình đã kéo dài cả năm trời. nhờ đó con cái Israen có thêm giờ để thu vén của cải lại. Bên cạnh việc làm cho Pharaô phải cho họ đi, và dịch bệnh cũng dạy cho con cái Israen những bài học hữu ích.

Trong những công trình lớn luôn phải vẽ những bản thiết kế và làm những mô hình. Cũng vậy chương trình cứu độ của chúng ta đã được TC thiết kế từ trước cả khi tạo thành vũ trụ. (Ep 1:4). Chúng ta thấy mô hình này ở trong sách Xuất hành. Xuất hành là bức hình của hồng ân siêu phàm trong công cuộc cứu chuộc con người bởi chính TC qua Đức Giêsu Kitô, Đấng đồng thời là Tông đồ vĩ đại (Môsê) và Thượng Tế (Aaron). (Dt 3:1)

Câu chuyện về cuộc Xuất hành được lập lại trong mỗi tâm hồn đi tìm kiếm sự giải thoát khỏi những vướng bận và cám dỗ của thế gian. Trên quan điểm này, cuốn sách thật con người, từ câu đầu đến câu cuối. Những sự việc xảy ra chỉ là cách minh họa, và chúng được viết ra để cảnh báo chúng ta. Chúng ta học hỏi cuộc Xuất hành để nhìn thấy cách TC giải thoát người tội lỗi, và ý định rộng lượng của Ngài trong việc cứu độ con người.